

TIEN JAAR
DAKLOZEN-
VAKBOND

Carolien de Jong

Een woning kost minder dan opvang

Jullie bestaan al tien jaar.

'We zijn in die jaren enorm gegroeid. De Daklozenvakbond is ontstaan vanuit een initiatief van Patric Hartwig, die zelf ook lang dakloos is geweest. We werken veel met ervaringsdeskundigen, mensen die dicht bij de dak- en thuislozen staan en zich goed kunnen inleven in hun wereld. Ik ben er in 2011 bij betrokken geraakt en sinds twee jaar ben ik voorzitter. Eerst hadden we 30 klanten, toen 100, 130 en nu hebben we 460 klanten. Dat is echt gigantisch.'

Is dat ook vanwege corona denk je?

'Ik vermoed dat wij de afgelopen maanden wat vaker open zijn gegaan waar andere instellingen dichtgingen, dat we wat meer mensen hebben bereikt. Maar we hebben een streng beleid op briefadres, wie mag erin en wie niet, en ze horen er allemaal in. Er is een toename, dat hebben we teruggerekend met de Dienst Basisinformatie. We zien een autonome groei van dertig procent per jaar. Dat is echt flink. Corona maakt een dak urgenter voor mensen die hulp nodig hebben en dak- of thuisloos zijn. Of eigenlijk: die acuut woningzoeker zijn. Mensen die een plekje willen, ergens mogen zijn.'

Het begint met een briefadres voor iemand die dakloos raakt.

'Dat is vrij essentieel ja. Als je je huis kwijtraakt kan de post je ook niet meer bereiken. Onze samenleving is wel digitaal, maar ook nog postgericht. Op het moment dat je een briefadres hebt, kun je een uitkering aanvragen en ben je weer te bereiken. Dat is echt wel heel belangrijk. We helpen mensen ook verder om de weg te vinden in de wereld als ze weer ergens willen gaan wonen. Maar we bezoeken ook mensen die buiten in de bosjes slapen. Vragen hoe het met ze gaat. Soms brengen we een deken of een broodje of een appel.'

Zijn er dingen veranderd in die tien jaar?

'Door corona zijn de pijnpunten scherper geworden. Dat mensen een huis of een plekje voor zichzelf nodig hebben, is urgenter geworden. Tegelijkertijd zie ik dat bijvoorbeeld Housing First in Amsterdam niet veel aandacht meer krijgt, jammer genoeg. In Engeland hebben ze een aantal dak-

en thuislozen in een woning geplaatst, dat bleek veel minder te kosten dan ze in de opvang te houden. Jammer dat dat in Nederland niet zo van de grond komt, terwijl staatssecretaris van VWS Paul Blokhuis wel initiatief neemt en van alles wil.

Er zijn zulke leuke bewegingen waarbij je je kunt aansluiten, in *tiny houses* kun je meer mensen op kleinere plekjes kwijt. En als die expats niet meer komen, kunnen er dan niet een paar gegoede burgers een woning beschikbaar stellen voor mensen die nergens terecht kunnen? Er zitten ook steeds meer jongeren bij, die beginnen anders zo beroerd.

Wij willen graag een aantal woningen organiseren voor dak- en thuislozen. Op LinkedIn heb ik een oproep gedaan voor tien woningen, één voor elk jaar dat we bestaan. Het liefst natuurlijk 460 woningen voor al onze klanten, maar

dat is wellicht wat ambitieus. Maar neem nu Leo. Leo is al tien jaar dakloos, heeft urgentie maar nog steeds geen huis. Als die tien woningen niet lukken, dan héél graag een woninkje voor Leo. Dat zou echt geweldig zijn. Een ander idee is: weg met de kostendelersnorm. Dat zou in Amsterdam heel veel teweegbrengen. Ook dat ouders hun kind niet uit huis hoeven te zetten als ze achttien worden. Als je dan nog verder gaat denk ik: geef iedereen een

basisinkomen. Dan heb je de regels en de instanties er niet meer bij en hebben mensen meer mogelijkheden om het leven zelf te organiseren. Wat een vrijheid zou dat geven. Wat ook leuk is: in Den Haag hebben ze in een kantoorpand 's nachts een dakloze die daar woont, eet en doucht en 's ochtends weer de straat op gaat. Een tijdelijke oplossing, maar wel een mooi idee. Hoeveel kantoorpanden hebben wij wel niet waar dat kan?'

Aan ideeën geen gebrek.

'Een daklozenkantoor zou ook fijn zijn. Een herkenbare plek waar je als dak- of thuisloze terecht kunt en waar je direct wordt geholpen met je vragen. Alles onder één dak. Zo'n plek zou goed zijn voor een stad als Amsterdam. Maar liever nog dan dat hebben we voldoende woningen, zodat er geen dak- en thuislozen hoeven te zijn.'

De Daklozenvakbond bestaat tien jaar. Voorzitter Carolien de Jong wil als cadeau graag tien huizen voor dak- en thuislozen. Als dat niet lukt, dan toch op z'n minst een huisje voor Leo van 81.

TEKST KARIN STROO · FOTOGRAFIE PIET HERMANS